

N:o 67.

*Af herr **Back P. Ersson**, om skyldighet för statsverket att bestrida kostnaderna för af- och tillträdessyner å kronans utarrenderade boställen.*

I den tryckta belägenhet, hvori landets modernäring för närvarande befinner sig, torde lindringar i så väl direkta som indirekta skatter vara af behovet påkallade; i synnerhet borde en framställan om borttagandet af sådana onera, hvilkas oegentlighet af eftertänksam person kan inses, ej röna något vidare motstånd. Bland de utgifter, hvarmed kronans arrendatorer äro betungade, äro de syner, som ega rum vid af- och tillträde samt sedermera återkommande hvart 5:te år eller oftare, en kostnad för arrendatorerna som borde afskaffas.

Som bekant är, hålles af- och tillträdessyn, innan ett boställe tillträdes; detta är ju i sin ordning, men att som nu är, af- och tillträddare till hälften hvardera skall betala dessa syner, tyckes vara hårdt och obilligt. Borde ej kronan såsom egare betala dessa syner och som äfven i sitt eget intresse låter hålla dessa syner. Om en enskild person utarrenderar en egendom vare sig i stad eller på landet och han i eget intresse vill hålla syn för att utröna, om allt blifvit väl skött, nog får väl han och ingen annan betala en sådan syn. Om en kronoarrendator ordentligt fullgjort sitt kontrakt har han således ej brustit i kontraktets fullgörande och borde därför vara befriad från att betala synen; ändå tydligare är väl att den tillträddare bör vara fri från betalning, som ännu ej flyttat till egendomen.

Att dessa syner äro ganska dyra och kostsamma är äfven en känd sak; en synerätt består af: kronofogde som syneförrättare, domänintendent eller länsman som kronoombud, vidare 2 å 3 nämndemän; är då vägen till förrättningsstället lång, om t. ex. kronofogden bor i yttersta

gränsen af sitt fögderi eller ännu värre med Kongl. Maj:ts tillstånd bor utom sitt fögderi, blir ju resan med skjuts efter 2 hästar fram och åter rätt dyr, men hvad värre är, om synen ej, af ett eller annat skäl, hinner afslutas på en dag, resa synemännen hem och om någon tid komma de åter och fortsätta synen.

För en vanlig människa ser det ut som skulle synen fortsättas dagen derpå vid sådana fall der den ej hinner afslutas på en dag; i sådana fall blir ju skjutsersättningen fördyrad med dubbla beloppet, och detta få nu arrendatorerna betala.

Huru olika dessa kostnader drabba de respektive arrendatorerna synes af följande exempel: om en af de större arrendatorernas egendom är belägen i närheten af synemännens hemvist, blir kostnaden för synen jmförelsevis ringa mot den, som en annan arrendator af kanske den minsta kronoegendomen inom fögderiet men belägen i dess utkant får vidkännas.

På här ofvan anförda skäl vågar jag vördsammast anhålla, det Riksdagen ville besluta,

att kostnaden för af- och tillträdessyn samt de hvar femte år eller oftare anbefalda synerna af kronans utarrenderade boställen, bestrides ensamt af staten.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 27 januari 1888.

B. P. Ersson.

Kopparbergs län.

Häri instämmer:

L. F. Odell.
